

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1853/2019
25.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић, Бисерке Живановић, Гордане Коменић и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Чедомир Николић, адвокат из ..., против туженог Града Ниша, кога заступа Градски правобранилац, ради накнаде за заузето земљиште, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 5897/18 од 22.11.2018. године, у седници од 25.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 5897/18 од 22.11.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 5897/18 од 22.11.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 3054/14 од 20.05.2015. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца и тужени је обавезан да му на име накнаде за изузето земљиште дела кп .. КО ... површине 58 м2 исплати 278.632,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом другим изреке тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 168.944,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 5897/18 од 22.11.2018. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против другостепене пресуде, заступник тужене је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 55/14 ... 87/18). Ревизијом се указује на погрешну примену одредаба Устава, Закона о основама

својинско-правних односа и Закона о државном премеру и катастру, али није образложено у чему се састоји потреба разматрања правних питања од општег интереса или питања у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. важећег ЗПП, који се примењује на основу члана 506. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11) и утврдио да ревизија није дозвољена.

У овој парници, тужба је поднета суду 23.09.2011. године, а вредност предмета спора је 278.632,00 динара.

Према новелираном члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Будући да вредност предмета спора очигледно не прелази ревизијски цензус из наведене законске одредбе, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић